

España

Señor

Luis Millet (Director)

= Orfeón Catalán =

Barcelona

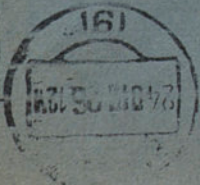
Remite

Ernesto Soteras

Cañada de Uch

F. C. C. C. República Argentina

Prov. Santa Fe.

Fué el del ilustrísimo señor obispo de Urgel un panegirico que llegaba al alma de la multitud ingente que se apretujaba en el interior y desbordaba hasta la calle, por los conceptos pastorales, barceloneses y oriolanos de que nutrió su v.brante oración sagrada.

Bajo la genial batuta del maestro Millet, el "Orfeo Catalá" interpretó como tan admirablemente sabe haberlo, la "Misa del Papa Marcelo", de Palestina, cantando en el ofertorio el "Ave María" de Vitoria.

A las doce en punto terminó esta solemnisima fiesta religiosa, continuando el magnifico templo de San José Oriol llenísimo de una multitud de fieles que asistieron a las misas que se rezaron después del oficio.

Señor

Luis Millet.

antes de mandar
la carta leir
el diar Español
y leiendo de
Cataluña. encontre

este recorte que le remito para
comprobar lo que le digo en mi
carta, de que aqui se le conoce
muy bien a usted.

Atentamente

Lebrez

Cañada de Ucle Novembre 30 de 1926

Senyor
Pau Millet
Barcelona

Meu estimat mestre:

Al saludar amb tota la meua
ànima y bon cor y li demano mitja hora de au-
diència per distreure la seva benèvola atenció:

Començo per demanar-li perdó per lo mal que escriu
en català (m'excusa meua) em semblaria una irreve-
rència no contestar-li en el mateix llenguatge que
vostè m'ha escrit.

He rebut la seva carta y els llibres de fecha 11 de
Octubre, lo qual guardaré tot juny com el més pre-
ciat record del meu mestre que se a dignat escriurem
y pel mateix motiu li done gràcies sin fi.

He llexit la carta y els llibres: respecta a la
carta li dic que'm recordo de tot, respecta a 'vostè'
com si fos a 'vostre' mateix, mai li oblidat, em recor-
do de la Enchola, dels concerts; de la seva esposa
(que al Cel sigui) del seu filllet... una vegada que
anirem a Vallvidrera... encara guardo els mètodes
de solfeig, la teoria, y els diplomes, tinc el honor
de haver sigut el primer deixeble de trompa a l'any 1897

ancora conservo la boquilla que en donni el
mestre Alberghi - després vingue an Richart,
com a' prova que no li olvido li adjunto uns
recortes de una revista que ja mols anys que la guardo,
per cuan yo anara a Barcelona mostrals a' voste',
pro ara i' pensat den viarli en vista del seu
recor mandat a mi, vostre humil dexeple.

Respecta als llibres y el peregrinatge a Roma
el meu cor emocionat ploraba y am els ulls
plens de llàgrimas, llexexu y llexexu am
gus que msembla cora del Cel. E quedat
admirat al veure els homenatjes que u recibit
a Roma y devan del San Pere, quina grandiositat
Jo sempre i' dit u l' Orfeo del meu mestre es
el milló del mon, fach justicia, yo yal conce-
pues l'any 1898 yo i vas cantá am un conser-
que durarem al Teatro Dorado. E fet cone-
ixa el seu Orfeo y els llibres a mols de questas
terras americanas. Alabot sia Nostro Señor.

Ara li parlare' d'este pais: aqui ja mol cam-
de accio, fa 18 anys qui soc, ay guañat pocs
diners pro tunc per viure treballar una mica
es un pais per guañar diners pro no el Cel, aqui
els bons son pocs, per la molta ambicio.

Li parlare' de mi: com voste, rob soc agarrat
de la maí dreta, y per toca em falta una de
las dous del desam, no pue tocar; roch teni'
un disgust de familia y am fien hermanos de
San Juan de Deu, que voste a' de tenir presen
la última vagada quel van visita' anaba vestit
luego men vine a' America y roch ancora
toca' 12 ams de primer trompa am tots els tea-
tros de la ciutat del Rosario, ques bastan graci-
es contan 250 mil animas, pro no podia mes
y u vaix deja, i ara enseno nois en els
campos de la Argentina

Els meus desitxus son pogue' veure la
nostra Barcelona y si' Deu me dona vida y
salut, penso veurela.

Perdonim el llarc discurs y lo mal que u
fax.....

Li estimiare de bon cor faxi saber a l
venerable y rabi mostro senor Nicolan que li
envio el men agrimet y que Deu li donqui
llars anys de vida plens de felicitat.

Voste' senor Millet rexibesi la meba admi-
ració per el seu triomf y que Deu li donqui
eforses per tan be com fa voste a' la religió

cristiana y dichos es que no se apartan del
seu camí, com i fet yo. Finc una medalla
benedida per el abad de Monserrat y ella es la
em guarda de tots els mals.

Respecte de vostè no li dic res per no tocarli
la seba gran humilitat, que es mol gran mun-
calman, vostè es conegut aquí com en Barcelona
y yo me goxo de ver el seu dexeple y me
houro de haber apres de tan gran mestre las
bonas llicions que me a donat y aneara em dona.

Am un abraç fort y estret, me despedeixo
de vostè, pues no acabaria mai, porque em
sento ditcho de poderli escriure y en ting una
gran satisfacció.

Sempre vostre
Lluís Soler

República Argentina *peia*
Santo Fe

Barada de Uele
140 F. L. L. A.